

זוהר פרשת ויקרא (כא.)

אשרי חלקו מי שנתעורר בזמן ההוא ועוסק בתורה, וכל מי שעומד בזמן ההוא ועוסק בתורה נקרא חבר להקב"ה ושכינה הקדושה

רבי חייא פתח ואמר, **למנצח על אילת השחר מזמור לדוד**, איזו אילת השחר, זו השכינה הקדושה שנקראת (משלי ה') אילת אהבים ויעלת חן, וכי רק אילת השחר היא ולא של כל היום, אלא אילת מהמקום ההוא שנקרא שחר, ככתוב (הושע ו') כשחר נכון מוצאו, ודוד המלך על כנסת ישראל אמר זה, כך נשמע שכתוב על אילת השחר, ובוא וראה בשעה שנחשך הלילה פתחים העליונים ננעלים, ותחתונים נמצאים, וכל אותן הרחוקים מן הקדושה נתעוררים, והולכים ומשוטטים בכל העולם, ומחזרים על גופות האנשים ומסבבים למקומותם ולמטותיהם, ורואים צורת המלך הקדוש ומפחדים, שהרי נתחזקו במטותיהם על ידי קריאתם דברי השם הקדוש, ונשמות האנשים עולות כל אחת ואחת כראוי לה, וזה נתבאר, אשרי חלקם של הצדיקים שנשמותיהם עולות למעלה, ואינן נתעכבות במקום אחר שלא נצרך, כשמגיע חצות הלילה המכריז עומד ומכריז והפתחים נפתחים, אז רוח אחד של צד צפון נתעורר ומנקש בכנור של דוד ומנגן מאליו ומשבחת למלך, והקב"ה משתעשע בהצדיקים בגן העדן, **אשרי חלקו מי שנתעורר בזמן ההוא ועוסק בתורה, וכל מי שעומד בזמן ההוא ועוסק בתורה נקרא חבר להקב"ה ושכינה הקדושה**, ולא עוד אלא שאלה נקראים אחים וריעים לו, שכתוב למען אחי ורעי אדברה נא שלום בך, ונקראים חברים עם מלאכים העליונים ומחנות העליונים, שכתוב (שיר ח') חברים מקשיבים לקולך, כשמגיע הבקר המכריז עומד ומכריז, והפתחים של צד דרום נפתחים, ונתעוררים הכוכבים והמזלות, ופתחי רחמים נפתחים, והמלך יושב ומקבל תשבחות, אז נוטלת השכינה לאותן דברי תורה והיא עולה, וכל אותן החברים נאחזים בכנפיה, ודברים הבאים ונוחים בחיק המלך, אז פוקד המלך לכתוב כל אותן הדברים, ובספר נכתבים כל אותן בני היכלתו, וחוט של חסד נמשך עליהם, ומאותו החוט נתער האדם בעטרה של המלך, וממנו מפחדים עליונים ותחתונים, הוא נכנס בכל שערי המלך ואין מי שימחה בידיו, ואפילו בזמן ששרי הדין עומדים לדון העולם אין דנים לו דין, לפי שהלא הוא נרשם ברשימה של המלך, וניכר שהוא מהיכל המלך, ובשביל זה אין דנים עליו דין, אשרי חלקם של הצדיקים העוסקים בתורה, וכל שכן בזמן שהמלך יכסוף לדברי התורה, בוא וראה **סוד הדבר, אין השכינה קיימת לפני המלך אלא בתורה, וכל זמן שישראל בארץ עוסקים בתורה השכינה שורה עמם**, וכאשר בטלים מדברי תורה לא תוכל לעמוד עמם אפילו שעה אחת, לפיכך בשעה שהשכינה מתעוררת אצל המלך עם התורה נתחזק כחה, והמלך הקדוש שומח לקבל אותה,

וכל זמן שהשכינה באה לפני המלך ואין התורה נמצאת עמה, כביכול תש כחה, וי לאותן המחלישים כח שלמעלה, לפיכך זכאים הם העוסקים בתורה, וכל שכן בשעה ההיא שנצרך להשתתף בה בשכינה הקדושה, אז הקב"ה קורא עליו (ישעי' מ"ט) ויאמר לי עבדי אתה ישראל אשר בך אתפאר.

זוהר פרשת ויקרא (כג)

בשעה שהאדם קם בחצות הלילה ועוסק ברנה של תורה, כי רנה של תורה לא נקראת אלא בלילה, וכאשר היא נמצאת בעסק התורה

פתח רבי יוסי ואמר (אביו ל"ה) ולא אמר איה אלוה עושי נותן זמירות בלילה, בוא וראה בשעה שנתעורר רוח צפון בחצות הלילה, הרי נתבאר ששלהבת אחת יוצא ומתפשט בעולם ונוגע תחת כנפי התרנגול, ומנקש בכנפיו וקורא, ושלהבת ההיא בשעה שמגיעה אליו ונתעוררה לנגדו מסתכל בה ונודעזע וקורא, מסתכל ומשגיח בשביל כבוד רבונו לעשות רצונו, וקורא להם לאנשים, ועל כן נקרא שכוי, לשון הבטה, ונקרא גבר, לפי שנתעורר בשלהבת של גבור"ה, ומצד הגבור"ה הוא בא להתעורר בעולם, ואז אותן בני האמונה קמים ונותנים גבורה ועוז להשכינה, וזה נקרא רנה של תורה, ועל כן נחל דוד מלכות הוא ובניו לעולם ולדורי דורות וכאשר התרנגול קורא והאנשים ישנים במטותיהם ואינם נתעוררים, קורא התרנגול אחר כך ואומר מה שאומר, וזה נתבאר אחר כך מנקש בכנפיו ואומר, אוי לפלוני נזוף רבונו מרוחק רבונו, שלא נתעורר רוחו ואינו משגיח על כבוד רבונו, כאשר מאיר היום כרוז קורא עליו ואומר, ולא אמר איה אלוה עושי נותן זמירות בלילה, לסייע לו באותן התשבחות, ולהיות הכל בהתחברות אחת, עושי, עושני צריך לומר, מהו עושי, אלא בשעה שהאדם קם בחצות הלילה ועוסק ברנה של תורה, כי רנה של תורה לא נקראת אלא בלילה, וכאשר היא נמצאת בעסק התורה, ובכן כאשר מאיר היום הקב"ה והשכינה עושים ומתקנים לו בחוט אחד של חסד שינצל מהכל, ולהאירו בין העליונים והתחתונים, רבי יהודה אמר אני שמעתי שאמר רבי אבא פירוש מקרא זה, איה אלוה עושי, עושה לי צריך לומר, מהו עושי, אלא כמו שאמרת, בשעה שהאדם קם בחצות הלילה ועוסק בתורה, כאשר מאיר היום נתעורר אברהם באותו חוט החסד שלו, שכתוב בו אם מחוט ועד שרוך נעל, והקב"ה עם השכינה מתקנים לו ועושים אותו בכל יום בריה חדשה, זה שכתוב אלוה עושי, וזה נתבאר אל זה, אל, זה אברהם שנאמר האל הגדול, ו, זה הקב"ה, ה, זו השכינה, וזה הוא אלו"ה, והם עושים לו לאדם ומתקנים אותו בכל יום, ולפיכך כתוב עושי, כמו שכתוב ישמח ישראל בעושיו, א"ר יוסי ודאי כך הוא והכל ענין אחד.

זוהר פרשת בשלח (מו)

מי שעוסק בתורה אהוב הוא למעלה ואהוב הוא למטה, הקב"ה מאזין את דבריו, אין עוזב אותו בעולם הזה ואין עוזבו בעולם הבא

תו פתח רבי יוסי ואמר, למנצח על אילת השחר מזמור לדוד, כמה חביבה היא התורה לפני הקב"ה, שכל מי שעוסק בתורה אהוב הוא למעלה ואהוב הוא למטה, הקב"ה מאזין את

דבריו, אין עוזב אותו בעולם הזה ואין עוזבו בעולם הבא, והתורה צריך לעמוד בה יומם ולילה, שכתוב (יהושע א') והגית בו יומם ולילה, וכתוב (ירמיה ל"ג) אם לא בריתי יומם ולילה חקות שמים וארץ לא שמתי, ביום נכון, אבל בלילה למטה, לבעבור שיהיה נמצא אצלו שם הקדוש בשלמות, כמו שאין יום בלי לילה, ואין הוא יום תמים אלא זה עם זה, כך צריכה התורה להמצא עם האדם יומם ולילה, שע"ז תהיה השלמות אצל האדם יומם ולילה, והרי נדרש שעיקר הלילה הוא מחצות הלילה והלאה, ואע"פ שחצי הראשון בכלל של לילה הוא, אבל בחצות הלילה נכנס הקב"ה בגן העדן להשתעשע עם הצדיקים, ואז צריך האדם לקום ולעסוק בתורה להתדבק בו בהקב"ה, והרי נדרש שהקב"ה וכל הצדיקים שבגן העדן כלם מאזינים לקולו, זה שכתוב (שיר ח') היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני^[ל"ח] והרי נתבאר היושבת בגנים, זו כנסת ישראל שהיא משבחת לו להקב"ה בשבחה של התורה בלילה, אשרי חלקו מי שמשתתף עמה לשבח לו להקב"ה בשבחה של התורה, וכאשר מגיע הבקר באה כנסת ישראל ומשתעשעת עם הקב"ה, והוא מושיט לה שרביט של חסד, ולא עליה בלבדה נמשך החסד אלא עליה ועל אותן המשתתפים עמה, והרי נדרש זה בהכתוב (תהלים מ"ב) יומם יצוה ה' חסדו ובלילה שירה עמי, ולכך נקראת השכינה הקדושה אילת השחר, ואמר רבי שמעון בשעה שמגיע להאיר הבקר נעשה חשך ונאפל האור ואפלה נמצאת, אז מתחברת השכינה הקדושה בהקב"ה, כמו שלמדנו אשה מספרת עם בעלה, מספרת עמו ונכנסת להיכלו, ואחר כך כשרוצה השמש ליכנס ולשקוע מתגבר האור, ובא הלילה ומקבל אותו האור^[ל"ח] אז כל השערים נסתמים, חמורים נוערים וכלבים נובחים^[ל"ח] כשמגיע חצות הלילה מתחיל המלך להתעורר והשכינה לזמר^[ל"ט] ובא המלך ומנקש בשער ההיכל ואומר (שיר ה') פתחי לי אחותי רעיתי וגו', ואז משתעשע עם נשמותיהם של הצדיקים, אשרי חלקו של זה שנתעורר בשעה היא לעסוק בדברי תורה ומתדבק בו בהקב"ה, לפיכך כל אותן בני היכלה של השכינה צריכים כלם לקום באותו הזמן לשבח למלך, והשבח שעולה מעולם הזה חובו לו להקב"ה יותר מהכל, כאשר נסתלק הלילה ובא

זיו הזוהר

שבעולם, וכל זה נעשה בכח גלי העטהער וגלי האלקטרין הממלאים חלל העולם ממעל לאויר הנשימה, הנה מעתה כל האפיקורסים מחויבים להאמין בלי גוזמא שקול תורה ותפלה של האדם יכול להשמע ברקיע או בגן עדן אם אך ביכולת הקול לפרוח למעלה ע"י תרין גדפין אהבה ויראה, כי בלי זה יש הרבה טורפי טרף תחת השמים אשר יחטפו להם התורה והתפלה להיות טורפם ומזונם, אמנם אם לפעמים האדם חוזר בתשובה יש ביכולתו לעקור מהם הגולה, ככתוב חיל בלע ויוקיאנו וגו'. לז. פירש שהמלכות מקבלת הארה מן התפארת שנקרא שמש. לח. כך נקראים המזיקים שיש להם איזו שליטה בלילה. לט. היינו בכח נעים זמירות ישראל המשכימים לעסוק בתורה ובשירות ותשבחות.

לו. עברו ימים ושנים שמטות ויובלות אשר האפיקורסים לעגו ולא האמינו שתפלת האדם תוכל לפרוח השמימה להשמע שם, או שתורתו של אדם תוכל להשמע בגן עדן, אבל בעתים האחרונות שחכמי הטבע מוצאים בכל פעם כחות נסתרים בעולם, כמו כח האלקטרין שעל ידו יש ביכולת להשמיע ידיעות במרחק כמה אלפי פרסאות גם בלי חוטי ברזל, ועתה זה איזו שנים שמצאו כח הנקרא "רדיא" ומתקנים כלי הנקרא "רדיאפאן" שעל ידו יש ביכולת לשמוע באמריקא כנגן המנגן בעיר ברלין, ובבית הכנסת שבעיר נויארק יהיה ביכולת לשמוע דרשת המגיד בביהכ"ג דעיר ווילנא ברגע אשר ידרש, ובלי גוזמא כשיבנה ביהמ"ק ב"ב והכה"ג יעשה העבודה וימנה אחת, אחת ואחת, יהיה ביכולת לשמוע קולו בכל בתי כנסיות

הבקר ונעשה חשך, אז המלך והשכינה הם בסוד החדוה, ונותן לו מתנות ולכל בני הי כלה, אשרי חלקו מי שהוא בזה המנין.

זוהר פרשת אחרי (סח).

הראיני את מראיך השמיעני את קולך כי קולך ערב, שאין קול נשמע למעלה כמו קול של אותן העוסקים בתורה

עוד פתח רבי יוסי ואמר, יונתי בחגוי הסלע בסתר המדרגה וגו', יונתי, זו כנסת ישראל, מה יונה אינה עוזבת בן זוגה לעולם, כך כנסת ישראל אינה עוזבת את הקב"ה לעולם, בחגוי הסלע, אלו תלמידי החכמים שאין נמצאים במנוחה בעולם הזה, בסתר המדרגה, אלו תלמידי חכמים הצנועים שבהם חסידים יראי שמים, שהשכינה אינה סרה מהם לעולם, אז הקב"ה תובע בשבילם לכנסת ישראל ואומר (שיר ב') **הראיני את מראיך השמיעני את קולך כי קולך ערב, שאין קול נשמע למעלה כמו קול של אותן העוסקים בתורה**, ולמדנו שכל אלה העוסקים בתורה בלילה, צרותם נחקקת למעלה לפני הקב"ה, והקב"ה משתעשע בהם כל היום ומסתכל בהם, ואותו הקול עולה ובוקע כל הרקיעים עד שעולה לפני הקב"ה, בכך כתוב כי קולך ערב ומראך נאוה.

זוהר פרשת חיי (קל).

בוא וראה זכאים הם הצדיקים שנגזו להם כמה טובות לעולם הבא, ואין שם מקום פנימי בכל אותן המקומות כמקום המוכן ליודעים סודות רבונם, ויודעים להתדבק בהם בכל יום, על אלה כתוב (ישעי' ס"ד) עין לא ראתה אלהים זולתך יעשה למחכה לו, מהו למחכה לו, כמו שכתוב (איוב ל"ב) חכה את איוב בדברים, ואלו הם המתגעעים לעיין בדברי החכמה [מ] ומדקדקים בה ומצפים לה להבין בירור הדבר ולהשיג הארת רבונם, אלה הם שרבונם משתבח בהם בכל יום, אלה הם הנכנסים בין העליונים הקדושים, ואלה נכנסים בכל השערים שלמעלה ואין מי שימחה בידם, אשרי חלקם בעולם הזה ובעולם הבא.

זוהר פרשת ויקרא (יב).

כל מי שזוכה לקום בחצות הלילה לעסוק בתורה הקב"ה מאזין לקולו

רבי חזקיה היה יושב לפני רבי יצחק, קמו בחצות הלילה לעסוק בתורה, פתח רבי יצחק ואמר (תהלים קל"ד) הנה ברכו את ה' כל עבדי ה' וגו', מקרא זה הרי ביארו החברים והוא נדרש, אבל זה הוא השבח של כל אותן בני האמונה, ומי המה בני האמונה, אותן העמלים בתורה ויודעים לייחד שם הקדוש כראוי, ושבחם של אלה בני האמונה הם אותן העומדים בחצות הלילה לעסוק בתורה, ומתדבקים בה בשכינה הקדושה לשבח להקב"ה בדברי

זיו הזוהר

מ. דורש מחכה במשמעות חיך הפה, כמו חכה את איוב בדברים, דהיינו שבא עמו בויכוח בדברי חכמה והכריחו לפתוח החיך לדבר דברים של טעם ולהשיב בדרך חכמה, וכן צריך להיות משא ומתן

תורה, בוא וראה בשעה שהאדם עומד בחצות הלילה לעסוק בתורה, ורוח צפון נתעורר בחצות הלילה, אילת ההיא עומדת ומשבחת לו להקב"ה^[מא] ובשעה שהיא עומדת כמה אלפים וכמה רבבות עומדים עמה בקיומם, וכלם מתחילים לשבח למלך הקדוש, כל מי שזוכה לקום בחצות הלילה לעסוק בתורה הקב"ה מאזין לקולו כמו שנתבאר, שכתוב (שיר ח) היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני, וכל אותן ההמונים שלמעלה וכל בעלי תשבחות שמזמרים לרבונם למעלה כלם משתככים, בשביל תשבחתם של אותן העוסקים בתורה, ומכריזים ואומרים הנה ברכו את ה' כל עבדי ה', אתם שבחו למלך הקדוש, אתם תכתירו לו להמלך, ואילת ההיא מתעטרת בו באדם הזה, ותתיצב לפני המלך ותאמר, ראה באיזה בנים אני באה לפניך, באיזה בנים אני מתעוררת אליך, ומי הם שכל שבחם נזכר לפני המלך, חוזר ואומר העומדים בבית ה' בלילות, אלה נקראים עבדי ה', אלה ראויים לברך למלך, וברכתם היא ברכה, זה שכתוב שאו ידיכם קדש וברכו את ה' וגו', אתם ראויים שהמלך הקדוש יתברך על ידכם, והברכה שעל ידיכם ברכה היא, שאו ידיכם קדש, מהו קודש, מקום העליון שנביעת נחל העמוק יוצא ממנו^[מב] שכתוב ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן, ועדן הוא הנקרא קודש העליון, לפיכך שאו ידיכם קדש, והאדם שעושה כך וזוכה לזה, מה מכריזים עליו, יברכך ה' מציון, אתה תברך להקב"ה מהמקום שנקרא קודש העליון, והוא יברכך מהמקום שנקרא ציון^[מג] שאתה והשכינה תתברכו כאחד, כמו שההזדווגות שלכם היה ביחד לשבח להמלך, כך מהמקום ההוא שמתברכת השכינה, מאותו המקום יזמין לך ברכות, זה שכתוב יברכך ה' מציון, וראה בטוב ירושלים, איזה הוא טוב ירושלים, אותן הברכות שנשפעות לה מן המלך ע"י מדרגה הקדושה ההיא שנקראת צדי"ק, ועל כן יברכך ה' מציון וראה בטוב ירושלים, הכל ענין אחד, וראה בנים לבניך שלום על ישראל, וראה בנים לבניך מובן, מהו שלום על ישראל, מה הענין כאן על ישראל, אלא בשביל שהרבה שלום למעלה, שכאשר האדם זוכה לכל זה הוא מרבה שלום למעלה ולמטה, שלום על ישראל סתם^[מד] ושלום הוא שבח העליונים והתחתונים, הוא השבח של כל העולמות, ודברי תורה מרבים שלום בעולם, שנאמר ה' עוז לעמו יתן ה' יברך את עמו בשלום.

זוהר פרשת אחרי (ז.ט).

כל מי שעמלו בתורה זוכה להשתעשע עם הצדיקים בהשקת נחל ההוא

רבי אבא היה יושב לפני רבי שמעון, ויקם רבי שמעון בחצות הלילה ללמדו תורה, ויקומו רבי אלעזר ורבי אבא עמו, פתח רבי שמעון ואמר (תהלים מ"ב) כאיל תערג על אפיקי מים כן נפשי תערג אליך אלהים, מקרא זה ביארו החברים, זכאים הם ישראל מכל העמים שהקב"ה נתן להם תורה הקדושה, והנחילים נשמות קדושות ממקום קדוש, בשביל לקיים

זיו הזוהר

בין החברים בדברים של טעם בדברי התורה. **מא.** זו השכינה הקדושה שנקראת אילת השחר. **מב.** היינו ספירת החכמה. **מג.** זה ספירת היסוד. **מד.** כל מקום שנזכר סתם יפורש בשני אופנים שמוסב על ישראל סבא שלמעלה ועל עם ישראל למטה.

מצותיו ולהשתעשע בתורה, שכל מי שמשתעשע בתורה אינו מתירא מכל, שכתוב (שם ק"ט) לולי תורתך שעשועי אז אבדתי בעניי, איזו הן שעשועי, התורה, שהתורה נקראת שעשועים, שכתוב (משלי ח) ואהיה שעשועים יום יום, וזהו שלמדנו שהקב"ה בא להשתעשע עם הצדיקים בגן העדן, מהו להשתעשע, היינו לשמוח עמהם, שלמדנו זכאים הם הצדיקים שכתוב בהם (ישעי נ"ח) אז תתענג על ה', בשביל להתענג מן השקת נחל ההוא, ככתוב והשביע בצחצחות נפשך, כביכול הקב"ה משתעשע עמהם בהשקת נחל ההוא שמתענגים בזה הצדיקים, ובשביל זה בא להשתעשע עם הצדיקים, וכל מי שעמלו בתורה זוכה להשתעשע עם הצדיקים בהשקת נחל ההוא, למדנו כאיל תערג על אפיקי מים, זו השכינה הקדושה, כמו שכתוב (תהלים כ"ב) אילתי לעזרתי חושה, תערג על אפיקי מים ודאי לשתות מהשקת נחל הנובע על ידי הצדי"ק, תערג כמו שכתוב (שיר ו) לערוגת הבושם, כן נפשי תערג אליך אלהים, לקבל שפע ממך בעולם הזה ובעולם הבא, מעינות הנחל איזה הם המעינות, אחד למעלה, שנאמר ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן וגו', ומשם נמשך ויוצא עד שמשקה להגן, שכל אותן הנחלים נמשכים ויוצאים ומתאספים בשני מעינות שנקראים נצח והוד, ואלו הם אפיקי מים, ומהם למדרגה היא שנקראת צדיק" שממנו נמשך ויוצא ומשקה להגן, ובשביל זה אי"ל וצב"י צדי"ק וצדי"ק ביחד נמצאים.

זוהר פרשת תרומה (קעג)

הקב"ה משתעשע בין הצדיקים בגן עדן

אמר רבי אלעזר זהו שהקב"ה משתעשע בין הצדיקים בגן העדן איך משתעשע, אלא בזמן ההוא של חצות הלילה נתעורר הקב"ה באהבה בכח בחינת השמאל אצל השכינה, שהרי אין התעוררת אהבה אלא מצד בחי' השמאל, והשכינה אין לה מתן להתקרב אל המלך, או חשיבות יפה, אלא באותן רוחות הצדיקים שהקב"ה רואה אותם מעוטרים בכמה מעשים טובים, ובכמה זכיות שעשו באותו היום, והקב"ה שבע רצון בזה יותר מכל זבחים ועולות, שהקב"ה מריח בהם ריח ניחח במה שעשו ישראל, אז מאור המאור, וכל העצים אשר בגן העדן אומרים שירה, והצדיקים מתעטרים שם באותן התענוגים של עולם הבא, וכאשר נתעורר האדם באותה שעה ללמוד תורה, נוטל חלקו עם אותן הצדיקים אשר בגן העדן, שם אחד מפותח בשלשים ושתים אותיות מתעטר בהם שם, והוא תוך סודות הצדיקים.

